

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

Warszawa, dnia 29 marca 2018 r.

RPW/20589/2018 P
Data: 2018-03-30

PS3.6890.62.2018

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPL.	2018 -03- 30
ZAL.	NR .....

Pan
Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku

Odpowiadając na pismo z 16 lutego 2018 r. nr VII.564.16.2017.AG, uprzejmie informuję, że Minister Finansów podtrzymuje wcześniejsze stanowisko wyrażone w pismach z dnia 7 sierpnia 2017 r., nr PS3.6890.72.2017 oraz z dnia 10 października 2017 r., nr PS3.6890.108.2017. Ponadto przedstawiam, co następuje.

Celem wprowadzonej regulacji było zapewnienie najwyższego poziomu ochrony uczestników gier hazardowych i podniesienie poziomu świadomości społeczeństwa co do zagrożeń związanych z nielegalnym hazardem, a także ograniczenie szarej strefy w środowisku gier hazardowych.

Zastosowany środek w postaci rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą oraz w postaci obowiązku przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi dostępu do sieci Internet polegającego na nieodpłatnym uniemożliwieniu dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru oraz nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu obejmujący w szczególności informacje o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego Rejestru, listę podmiotów legalnie oferujących gry hazardowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także powiadomienie o grożącej odpowiedzialności karno-skarbowej uczestnika gier urządzanych wbrew przepisom ustawy, w opinii Ministra Finansów spełnia wymóg adekwatności i proporcjonalności określony w art. 22 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Narzędzie umożliwiające uniemożliwianie dostępu do stron internetowych wykorzystywanych do oferowania nielegalnych gier hazardowych, jest skutecznym i efektywnym sposobem ochrony wyżej wskazanych wartości konstytucyjnych. Ograniczenie takie pozwala państwu na nadzorowanie działalności w zakresie hazardu online, a tym samym umożliwia eliminowanie

zjawisk niepożądanych związanych z hazardem. Operatorzy nieposiadający zezwolenia na oferowanie tego typu usług nie gwarantują zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony społeczeństwa, w szczególności osób niepełnoletnich. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania powinno prowadzić do zwiększenia poziomu społecznej świadomości nielegalnego charakteru gier urządzanych bez wymaganego zezwolenia. W świetle powyższego, wprowadzenie narzędzia umożliwiającego blokowanie dostępu do stron internetowych wykorzystywanych do oferowania nielegalnych gier hazardowych, jest skutecznym i efektywnym sposobem ochrony konsumentów.

Należy podkreślić, że do Rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą wpisywane są tylko domeny służące oferowaniu nielegalnych gier hazardowych. Zgodnie z art. 15f ust. 4 pkt 1 wpisowi do rejestru podlega nazwa domeny internetowej wykorzystywana do urządzania gier hazardowych bez koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia wymaganego przez ustawę, kierowanych do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy strony internetowe wykorzystujące nazwy takich domen są dostępne w języku polskim lub reklamowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku wpisania nazwy domeny internetowej do rejestru przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru poprzez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od dokonania wpisu do Rejestru;
- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu obejmujący w szczególności informacje o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego Rejestru, listę podmiotów legalnie oferujących gry hazardowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także powiadomienie o grożącej odpowiedzialności karno-skarbowej uczestnika gier urządzanych wbrew przepisom ustawy.

Ponadto poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona jest także poprzez stosowanie odpowiednich procedur przez organy KAS przy zabezpieczaniu materiału dowodowego stanowiącego podstawę dokonania wpisu oraz wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Dla osiągnięcia celów regulacji, ze względu na dynamiczny rozwój możliwości oferowania nielegalnych gier hazardowych za pośrednictwem sieci Internet, niezbędne jest, aby blokowanie dostępu do stron internetowych, za pośrednictwem których oferowane są nielegalne gry hazardowe, odbywało się tak szybko jak to możliwe.

Zasadność wprowadzenia tego rodzaju środka, potwierdza również przywoływane już w poprzedniej korespondencji orzecznictwo TSUE. Zgodnie z wyrokiem w sprawie C-258/08 Ladbrokes Betting & Gaming and Ladbrokes International, Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu regulacji państwa członkowskiego, na podstawie której organizowanie i promowanie gier losowych odbywa się w systemie

wylącznie przysługującej jednemu podmiotowi i która zakazuje wszelkim innym podmiotom, w tym podmiotom z siedzibą w innym państwie członkowskim, oferowania za pośrednictwem Internetu usług objętych tym systemem na terytorium tego pierwszego państwa członkowskiego. W wyroku w sprawie C-42/07 - Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International TSUE stwierdził, że art. 49 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską nie sprzeciwia się takiej regulacji państwa członkowskiego, które zakazuje podmiotom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, gdzie zgodnie z prawem świadczy podobne usługi oferowania gier losowych, oferowania gier losowych na terytorium tego pierwszego.

W opinii Ministra Finansów zaproponowany przez Rzecznika Praw Obywatelskich alternatywny środek, polegający na nałożeniu na przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne obowiązku informowania użytkownika – poprzez wyświetlenie stosownego komunikatu – że znalazł się on na stronie o podwyższonym ryzyku przestępstw i oszustw, oferującej nielegalne usługi i powinien rozważyć opuszczenie tej strony, byłby niewystarczający. Co więcej, rozwiązanie to wydaje się być bardziej skomplikowane technicznie do wprowadzenia dla operatorów telekomunikacyjnych, o ile w ogóle możliwe do zastosowania na stronach poszczególnych podmiotów oferujących nielegalne gry hazardowe. Natomiast, narzędzie w postaci uniemożliwiania dostępu do stron z nielegalną treścią nie wymagało od przedsiębiorców telekomunikacyjnych istotnych nakładów pieniężnych związanych z dostosowaniem infrastruktury.

Dodatkowo wskazać należy, że zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy o grach hazardowych karze pieniężnej podlega uczestnik gry hazardowej urządzanej bez koncesji, bez zezwolenia lub bez zgłoszenia. Ponadto zgodnie z art. 107 § 2 Kodeksu karnego skarbowego *Kto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznej grze hazardowej, podlega karze grzywny do 120 stawek dziennych*. Biorąc pod uwagę ww. regulacje zaproponowane przez Pana narzędzie mogłoby okazać się nieadekwatnym rozwiązaniem, nawet jeśli przedstawiona propozycja byłaby technicznie możliwa do zrealizowania.

Informowanie o szkodliwych skutkach hazardu jest natomiast adekwatnym działaniem w przypadku podmiotów legalnie działających w obszarze gier hazardowych. W tym miejscu należy poinformować, że podmioty prowadzące legalną działalność w zakresie gier hazardowych urządzanych przez sieć Internet mają obowiązek wdrożyć regulamin odpowiedzialnej gry, który obejmuje w szczególności wymóg umieszczenia, w widoczny sposób, na stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania gry hazardowej, informacji o ryzyku związanym z hazardem.

Nie można też zgodzić się z twierdzeniem, że celem ww. regulacji był jedynie cel fiskalny. Jak już zostało to podkreślone głównym celem wprowadzonych zmian było zapewnienie najwyższego poziomu ochrony konsumentów oraz ograniczenie szarej strefy w środowisku gier hazardowych. Niemniej jednak, nowelizacja przepisów spowodowała wzrost legalnego rynku gier hazardowych, co automatycznie spowodowało wzrost wpływów do budżetu. Efekt ten nie był głównym celem regulacji.

W zakresie podnoszonych wątpliwości dotyczących zgodności polskiego rozwiązania prawnego z art. 56 TFUE należy poinformować, że przytoczony w piśmie z dnia 16 lutego 2018 r. wyrok TSUE z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie UNIBET przeciwko Węgrom (C-49/16) zapadł w odmiennym od polskiego stanie prawnym. Trybunał w powołanym wyroku stwierdził, że sprzeczne z art. 56 TFUE są krajowe przepisy, które ustanawiają system koncesji i zezwoleń na organizowanie gier losowych w Internecie, jeżeli przepisy dyskryminują operatorów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich lub jeśli krajowe przepisy są niedyskryminujące, stosowane są one jednak w sposób nieprzejrzysty lub wykonywane w sposób, który uniemożliwia lub utrudnia kandydaturę niektórych oferentów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich. Sporne uregulowania węgierskie ograniczały organizację gier losowych w Internecie do podmiotów prowadzących kasyna znajdujące się na terytorium krajowym i którzy posiadali w tym celu koncesję i zezwolenia. Ponadto operatorzy gier losowych mogli zawierać umowy koncesji na kasyna poprzez uczestnictwo w organizowanym przez ministra gospodarki postępowaniu przetargowym lub poprzez złożenie oferty w celu zawarcia umowy koncesji, przy czym ta druga możliwość była dostępna dla operatorów gier losowych uznanych za „wiarygodnych” w rozumieniu przepisów krajowych. Ze stanu faktycznego wynikało również, że przetarg o jakim mowa wyżej, nie został w ogóle zorganizowany.

Polskie przepisy natomiast nie dyskryminują podmiotów posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w zakresie dostępu do rynku gier hazardowych. Zgodnie z art. 7a ust. 1 ustawy o grach hazardowych spółki akcyjne lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki działające na zasadach właściwych dla tych spółek, mające siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych, mogą prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie, udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy, pod warunkiem ustanowienia przedstawiciela albo w formie oddziału. Należy też podkreślić, że Komisja Europejska w procesie notyfikacji projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw, nie zgłaszała uwag w zakresie zgodności polskich rozwiązań z art. 56 TFUE.

z upoważnienia Ministra Finansów

podsekretarz Stanu
Leszek Skiba

Ministerstwo Finansów
Departament Podatków Sektorowych,
Lokalnych oraz Podatku od Gier
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

OPŁATA POBRANA
TUXE PERCUE-POLOGNE
Uniw. Poczta Polska S.A
KID 351517/W
z dnia 30.12.2016 r.
Wojew. w UP Warszawa 1

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2018 -03- 3 0

ZAL. .... NR .....

PS3.6890.62.2018

600745 2018-03-29 50

Rzecznik Praw Obywatelskich
Aleja Solidarności 77
00-090 Warszawa

504648